

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΑΡΙΘ. 626. — 25 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1888 ΔΕΛΤΑ 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς ΕΣΤΙΑΣ Ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 35.

ΕΞΕΔΟΘΗ Ἡ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΕΤΗΡΙΣ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΩΤΑΤΟΝ ΔΕΓΚΩΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΕΓΑΛΑΙ ΔΙΣΤΗΛΟΙ 40 — ΑΡΘΡΑ ΚΑΙ ΠΟΙΗΜΑΤΑ — ΠΡΟΧΕΙΡΟΝ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ 1889 — ΠΟΙΚΙΛΑ ΜΙΚΡΑ

ΕΞΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΕΞΟΦΥΛΛΟΝ.

ΔΕΚΑ ΛΑΜΠΡΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΡΕΙΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ

Τιμᾶται ἐν Ἑλλάδι δραχ. 1 — Ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. χρ. 1.

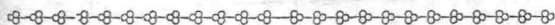
ΚΑΛΙΣΤΟΝ ΧΑΡΙΣΜΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΕΤΟΥΣ

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΑΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ
ΕΤΟΣ ΙΓ' ΑΡΙΘ. — 378

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

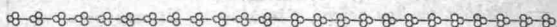
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ.
ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ ΤΩΝ ΔΙΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ὑπὸ Π. Καστωμένου.
Ἡ ΠΑΝΑΓΙΑ ΤΟΥ ΤΙΤΙΑΝΟΥ διήγημα ἐκ τοῦ
δανικοῦ.
ΠΩΣ ΕΩΡΤΑΖΟΥΣΙ ΤΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ.
ΤΑΣΕΙΔΙΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΛΑΝΗΤΗΝ ΑΡΗΝ.
ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.
ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ὑπὸ Γ. Δροσίνῃ.
ΕΚΕΦΘΙΣ ΓΥΝΑΙΚΟΣ.
ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ: Τὰ ὁσὰ τοῦ Βολταίρου. — Προ-
σόντα δωματίου. — Ἑλλειψίς ἐκτιμήσεως.

Ἐπὶ τῇ προσεχεῖ λήξει τοῦ δεκάτου τρίτου
ἔτους τῆς «Εστίας» παρακαλοῦνται οἱ κύ-
ριοι συνδρομηταί, ὅσοι ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακο-
λουθήσωσι λαμβάνοντες τὸ φύλλον καὶ κατὰ
τὸ προσεχές ἔτος, νὰ ἀνανεώσωσιν ἐγκαίρως
τὴν συνδρομὴν αὐτῶν, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ δια-
κοπὴ τῆς πρὸς αὐτοὺς ἀποστολῆς τοῦ
φύλλου.

Καθίσταται δὲ συγχρόνως γνωστὸν εἰς τοὺς
κκ. ἀνταποκριτάς καὶ συνδρομητάς τῆς Ἑ-
στίας, ὅτι ἀπὸ τῆς 1 προσεχοῦς ἰανουαρίου τὴν
ἐκδοσὶν καὶ διευθύνει τοῦ περιοδικοῦ ἀνα-
λαμβάνουσιν οἱ μέχρι τοῦδε τακτικοὶ συνερ-
γάται κκ. Ν. Γ. Πολίτης καὶ Γ. Δροσίνης.
Τὸ βιβλιοπωλεῖον τῆς «Εστίας», ἀνεξάρ-
τητον τοῦ περιοδικοῦ, διευθύνει καὶ ἐφεξῆς

ὁ κ. Γ. Κασδόνης. Τὸ γραφεῖον τῆς Ἑ-
στίας, μεταφέρεται εἰς τὴν ὁδὸν Παρθενά-
γωγείου 14 παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ

Ὑπερεβδομηκοντούτης ἀπέθανεν ἐν ἀρχῇ τοῦ μηνὸς τοῦ-
του ὁ ἐπιφανὴς Ἀγγλος φιλόλογος Fred. Arthorp Paley
(γεννηθεὶς τῷ 1816). Ὁ Paley ἦν καὶ ἡτο ἕγγονος τοῦ δια-
σήμου διαμαρτυρομένου συγγραφέως τῶν «Ἀποδείξεων τοῦ
Χριστιανισμοῦ», ἡσπασθὲν τὸ καθολικὸν δόγμα ἐν ἡλικίᾳ τριά-
κοντα ἐτῶν, ἐδίδασκε δ' ἀπὸ τοῦ 1874 ἐν τῷ καθολικῷ Πανε-
πιστημικῷ κολλεγίῳ τῆς Κεσιγκτῶνος. Μεταξὺ τῶν πολυα-
ριθμῶν ἔργων αὐτοῦ ἔρχον κατέχουσι θέσιν ἐκδόσεις Ἑλλη-
νων καὶ Ῥωμαίων συγγραφέων ἐν ταῖς συλλογαῖς Bibli-
otheca classica καὶ Cambridge Texts. Ἐξέδωκε δ' ἐν αὐ-
ταῖς, πλὴν ἄλλων, τὸν Ὅμηρον, τὸν Ἡσίοδον, τοὺς τρα-
γικοὺς, τὸν Ἀριστοφάνη, τὸν Δημοσθένη (τοῦτον ἐν συνερ-
γασίᾳ τοῦ J. E. Sandys) καὶ τὸν Θεόκριτον. Μετέφρασε δ'
ἀγγλιστὶ τὸν Αἰσχύλον, τὸν Πίνδαρον, Πλατωνικοὺς τινας
διαλόγους καὶ δύο βιβλία τῶν ἠθικῶν τοῦ Ἀριστοτέλους.
Ἀξία λόγου εἶναι ἡ μελέτη αὐτοῦ περὶ Εὐριπίδου, ὃν κρίνει
ὡς τὸν ἄριστον τῶν τραγικῶν, λίαν δὲ παράδοξος ἡ γνώμη
του περὶ τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν, ἅτινα κατ' αὐτὸν συνηρμο-
λογήθησαν κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ τετάρτου αἰῶνος π. χ.

Ἡ ἐν τῷ μουσεῖῳ τοῦ Λούβρου νεαρόκητος προτομὴ
τοῦ Πλάτωνος, ἣν εἶχεν ἀγοράσῃ ἐν Σμύρνῃ ὁ κ. Ρεϊνὰχ
καὶ περὶ ἧς ἐγένεν ἄλλοτε λόγος ἐν τῷ Δελτίῳ τῆς Εστίας,
φαίνεται πλέον βέβαιον, ὅτι εἶναι μὲν τῶν Ῥωμαϊκῶν χρό-
νων, ἀλλ' ὅτι εἶναι ἀντίγραφον καλοῦ ἐλληνικοῦ ἀρχετύπου,
ἵσως τοῦ Σιλανίωνος (300 π. Χ.).

Ὁ κ. Furtwaengler παρασκευάζει νέον κατάλογον
τῶν δακτυλιολίθων τοῦ μουσεῖου τοῦ Βερολίνου. Τὸ ἄριστον
μέρος τοῦ ἔργου εἶναι τὸ ὑπόμνημα τὸ διαλαμβάνον περὶ
τῶν λίθων τῶν ἐχόντων κεχαραγμένον τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου.

Εἰς πολλὰς εἰκασίας ἔδωκαν ἀφορμὴν οἱ λέθηρες καὶ
οἱ τρίποδες οἱ ἀναφερόμενοι εἰς παλαιστάτας Κρητικὰς
ἐπιγραφάς, ἰδίως δὲ ἀμφισβητεῖται ἂν ταῦτα ἦσαν νομίσμα-
τα ἢ αὐτοῦσια τὰ πράγματα τὰ ὑπὸ τῶν ὀνομάτων δηλού-
μενα καὶ τὰ ὅποια ἐν χρόνοις ἀρχαιοτάτοις, ὅτε δὲν ἦτο
ἀκόμη ἐν χρήσει τὸ νόμισμα, ἐκρησόμενον πρὸς συναλλα-
γὴν. Μίαν τινὰ ἰδίαν ἐρμηνείαν τοῦ πράγματος ἔχει δημο-
σιεύσῃ ὁ κ. Σβορώνος ἐν τῷ Bulletin de Conespondance
Hellénique (τόμ. XII, σελ. 405 ἐξ.).